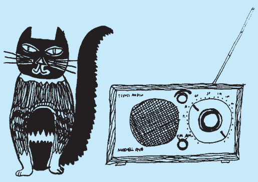

Τα θρανία της άνοιξης / ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ σελ.: 4-5

Ο Καραγκιόζης αεροσυνοδός σελ.: 6

Το παλιό τηλέφωνο σελ.: 7

ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ

ISSN 0273-2629

ΤΕΥΧΟΣ 1 - ΑΝΟΙΞΗ 2020

Αν όλα τα παιδιά της γης
πιάναν γερά τα χέρια
κορίτσια αγόρια στη σειρά
και στήνανε χορό,
ο κύκλος θα γινότανε
πολύ πολύ μεγάλος
κι ολόκληρη τη Γη μας
θ' αγκάλιαζε θαρρώ.
Γ. ΡΙΤΣΟΣ

Εδώ
«ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Έχουμε μουσική και λόγια γεμάτα λουλούδια και μαξιλάρια με όνειρα! Έχουμε σεντόνια και σαλόνια, έχουμε κι αυτιά! Έχουμε το δικό μας ραδιόφωνο που το λένε «Τα Θρανία της άνοιξης»! Είναι αυτά τα θρανία που βγαίνουν έξω από την τάξη του σχολείου για να συναντήσουν την άνοιξη! Και τις άλλες εποχές! Είναι η υπαίθρια τάξη στο σχολείο, κάτω από τον πλάτανο. Είναι η *Λοξή Τάξη* μας. Μιλάω λίγο περίεργα κάπως; Ναι! Σας μιλώ σα να κάνω ραδιοφωνική εκπομπή! Τι ωραίο το ραδιόφωνο! Θα κάνουμε εκπομπές μέσα κι έξω από το σχολείο! Μέσα στην τάξη έχουμε το στούντιο κι έχουμε και μικρόφωνα και ενισχυτή. Κι έξω ραδιόφωνα! Θυμάστε που ακούγαμε ραδιόφωνο στην τάξη; Ξεκινήστε να ακούτε κι εσείς ραδιόφωνο! Θα βάλουμε και μια άσκηση - να ψάξουμε στο ραδιόφωνο να δούμε, θα ακούσουμε φωνές παιδιών; Ή μόνο μεγάλους; Αν υπάρχουν ιδέες για θέματα εκπομπών να τις γράψουμε! Ή να τις ζωγραφίσουμε! Ή να τις κάνουμε ήχο! Όπως, το σπίτι με τα οχτώ περιστέρια, το μπαλκόνι που γέμισε μέλισσες, το παράθυρό που έλεγε ιστορίες, τα φυτά που χόρευαν στον άνεμο ή η βιβλιοθήκη που περπατάει με ρόδες! Ή το μικρό κουτί που μίλαγε και παραμίλαγε και γλώσσα δεν έβαζε μέσα! Κάντε κι εσείς μια εκπομπή!!! Για μικρόφωνο πάρτε ένα μικρό αντικείμενο! Ή ένα σκουπόξυλο!!!

Ήταν «Τα θρανία της άνοιξης» – το ραδιόφωνο των παιδιών! Στο μικρόφωνο ο κ. Μπάμπης, 25/3/2020, Αθήνα – Κυψέλη.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ
ρίχνει βόμβες σαν τούρτες

Στο χωριό μου πριν γεννηθώ έγινε πόλεμος. Στο σπίτι της γιαγιάς μου έχει τουφέκια, στολές κι ένα κράνος. Δεν μου αρέσει ο πόλεμος γιατί έχει αίματα. Αλλά λίγο ναι, μου αρέσει, γιατί είχα δει ένα Πάντα που χιμούσε. Αλλά δεν μου αρέσει γιατί φοβάμαι. Πέφτουν βόμβες σαν τούρτες και σκοτώνουν ανθρώπους. Δεν μου αρέσει το μπαμ – μπουμ.

Μου αρέσει όμως ο στρατός. Ένα δύο, εν – δυο, εν – δυο, προσοχή! Ο στρατός σκοτώνει τα τέρατα. Μου αρέσει να κόβουν τα κεφάλια, να βγάζουν τα μάτια και να σκοτώνουν παιδάκια. Θέλω κόψει αυτί, κόψει πόδι, κόψει χέρια.

Ψηφίσαμε κι είπαμε πως «ναι» στον πόλεμο λέμε τρία παιδιά κι «όχι» επτά. Κι είπαμε για το πώς το «όχι» γίνεται «ναι». Γιατί τα παιδιά να θέλουν τον πόλεμο; Επειδή θέλουν να φάνε μια τούρτα; Κι είπαμε τα παιδιά ότι θέλουν τον πόλεμο γιατί η χώρα τους είχε πόλεμο. Έχουν πάει και σε στρατόπεδο και σ' αυτά αρέσει ο πόλεμος. Είναι τα παιδιά του πολέμου. Όμως ένα παιδί του πολέμου λέει «όχι». Ψηφίσαμε πάλι. Τέσσερα παιδιά λέμε «όχι». Τι να γιορτάσουμε; Πάλι τούρτα θα φάμε.

Λαζουά, Ελένη, Μαρία, Θάλεια, Θεόφιλος, Μωχάμεντ, Μοχάμεντ, Αμποβάζλ, Γκάμπι, Αμίρ

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ
η εφημερίδα του ραδιοφώνου
των παιδιών «Τα θρανία της άνοιξης»

Παιδαγωγική Ομάδα «Το Σκασιαρχείο»

ΤΕΥΧΟΣ 1 - ΑΝΟΙΞΗ 2020

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟΝ ΜΑΪΟ ΤΟΥ 2020

Εκδόσεις Ars Nova - Γιάννης Κορναράκης
Τζαβέλλα 1, 10681 Αθήνα
Τηλ.: (+0030) 210 3801191
e-mail: arsnova.p@gmail.com

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Μπάμπης Μπαλτάς

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:
arsnova.p@gmail.com
babisbaltas1@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:
Λαζουά, Μωχάμεντ, Ελένη, Σάνια, Θεόφιλος, Θάλεια, Ζάρα, Αμίρ, Μωχάμαντ, Μαρία, Μωχάμεντ, Γκάμπι, Αλμποφάζλ, Μωχάμαντ Μαγκντί, Χουσεϊν, Σάμερ.

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ:
https://skasiarxeio.wordpress.com/
https://efarmogesfreinet.weebly.com/

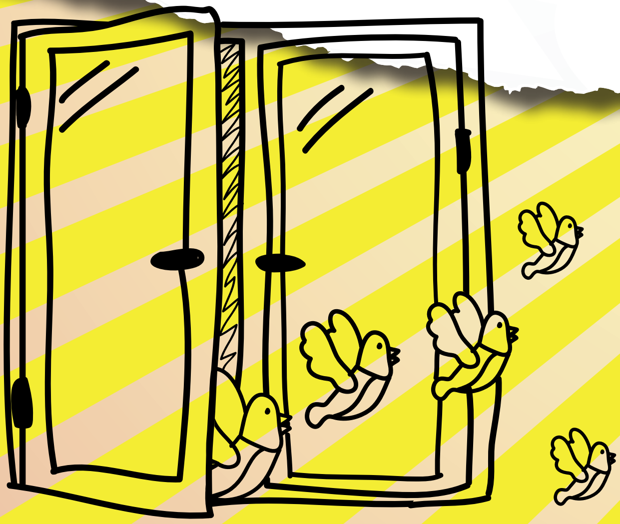
**ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ**

ISSN: 2732-6217

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Το κυπαρίσσι στο σχολείο είναι πράσινο. Βλέπω μια φωλιά. Με τα κιάλια τη βλέπω καλύτερα. Τα σύννεφα κουνιούνται. Σιγά- σιγά βγήκε ο ήλιος και δ εν μπορώ να δω. Με τυφλώνει. Τα σύννεφα κινούνται κι ο ήλιος παίζει κρυφτό.
(Ελεύθερο κείμενο: Θεόφιλος)

Βλέπω ένα περιστέρι. Κάνει κάτι περίεργο. Γυρίζει το κεφάλι του στον ποπό του. Βλέπω άλλα δύο περιστέρια να πετάνε. Βλέπω ακόμα ένα περιστέρι που γυρίζει το κεφάλι του, με κοιτά και πέταξε.
(Ελεύθερο κείμενο: Ελένη)

Από το παράθυρο
Είδα τρία σπουργιτάκια που ήταν πάνω στα δέντρα. Και μια καρακάξα πάνω σε μια καμινάδα. Αυτή ήταν σε μια σκεπή. Η καμινάδα έβγαζε καπνούς. Ήρθε κι ένα περιστέρι. Ήταν άσπρο. Κι έγινε μαύρο. Είδα και δύο σπίτια να τα τριγυρίζουν οι γλάροι. Οι γλάροι έρχονται από την Αίγινα.
(*Ελεύθερο κείμενο: Ελένη*)

ΒΟΛΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Μια μέρα ένα κοριτσάκι, η Ειρήνη, ήθελε να πάει στο σούπερ - μάρκετ να πάρει γλειφιτζούρια και σοκολάτες. Μετά πήγε στο σπίτι του να τα φάει. Αλλά μετά σκέφτηκε να πάει στο πάρκο να τα μοιράσει να τα φάει με τα άλλα παιδιά. Εκεί γνώρισε τον Μωχάμεντ, τη Θάλεια, τον Λαζουά, τον Γκάμπι, τον Αμίρ, τον Αμπόφαζλ, τον Μοχάμμαντ, τη Σάνια και την Ελένη. Και είπαν να πάνε στο ίδιο σχολείο για να είναι μαζί για πάντα. Και πήγαν μετά στο Πεδίο του Άρεως με την τάξη να φωνάξουν «όχι στον πόλεμο» και «θέλουμε δικαιοσύνη». Στο πάρκο έκαναν μαθηματικά και αντιγραφή.

Η Ειρήνη πήγε μια μέρα στο σπίτι μιας φίλης της, της Μαρίας. Μαζί πήγαν στο μουσείο. Επειδή όμως ήταν άρρωστη η μαμά την πήγε στο φαρμακείο. Δεν είχε λεφτά, πήγε και πήρε από τη θεία. Στο μουσείο συνάντησε ένα αγόρι και το ερωτεύτηκε. Τον έλεγαν Δημήτρη. Έπαιζε πιάνο και κιθάρα. Στο μουσείο είδαν αγάλματα κι ένα άλογο. Και μια Σφίγγα.

(Ελεύθερο κείμενο: Ελένη, Θάλεια)

ΤΟ ΑΡΚΟΥΔΑΚΙ

Είδα ένα παιδί στο δρόμο με το αρκουδάκι του. Το είδα να πηγαίνει στο σπίτι του. Έβαλε το αρκουδάκι στην κουζίνα να μείνει μόνο του. Το αρκουδάκι του έλειπε πολύ. Το αρκουδάκι έφυγε από την κουζίνα. Βγήκε στο δρόμο. Ρωτάει το παιδί: «μαμά που είναι το αρκουδάκι μου;». και του λέει: «μπορεί να έρθει». Το παιδί βγαίνει στο δρόμο να βρει το αρκουδάκι. Το βρήκε στο σχολείο. Έκανε ένα μάθημα στον κήπο που το λένε «Μελέτη Περιβάλλοντος». Ήταν μέσα στο βιβλίο. Το πήρε και πήγαν σπίτι.

(Ελεύθερο κείμενο: Λαζουά)

Η ΚΑΡΑΚΑΞΑ

Η καρακάξα πετάει και κάνει «κρα – κρα – κρα». Έχει μαύρο και άσπρο χρώμα. Στο σχολείο έχουμε δύο καρακάξες στο κυπαρίσσι. Κουνάει τα φτερά της και λέει «αγαπάω τα παιδιά».

(Ελεύθερο κείμενο: Χουσεΐν)

ΤΡΩΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

Κάθε Δευτέρα τρώμε όλοι μαζί στην υπαίθρια τάξη. Μια φορά αφού φάγαμε τα παιδιά έριξαν τα ψίχουλα κάτω. Κι ένα τυρί. Ήρθαν τα περιστέρια. Και μετά άρχισαν να τρώνε όλα τα ψίχουλα. Το ένα τσακώθηκε με το άλλο. Έφυγαν κι ήρθαν κι άλλα. Ήταν οχτώ. Έφαγαν και το τυρί.

(Ελεύθερο κείμενο: Ελένη, Θάλεια, Θεόφιλος, Μωχάμεντ)

Ήτανε ένα λεωφορείο. Πήγε από την Αθήνα στο χωριό. Πήγε στο πρακτορείο. Το χωριό είχε πολλά δέντρα, πολλά χωράφια και πολλά φίδια. Ήταν κοντά στην Άρτα.

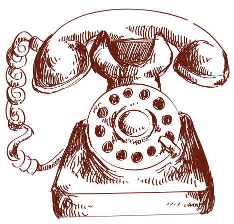
(Ελεύθερο κείμενο: Θεόφιλος)

ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Εδώ «Τα θρανία της άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Σήμερα έχουμε ιστορίες από το παράθυρο! Έχουμε πρωινό φέτες με ήλιο και συννεφιά, μπουμπούκια στη ροδιά και τη φουντουκιά, ανθισμένες αμυγδαλιές και λίγο πράσινες μουριές! Έχουμε κορομηλιές ψηλές κι ένα Μάη μαγεμένο από τον ουρανό που συνάντησε! Έχουμε κι έναν σπουργίτη, ένα αηδόνι κι έναν κότσυφα που παίζουν μουσική. Κι ένα ραδιόφωνο που μιλά! Λοιπόν παιδιά, πριν πολλά χρόνια τα παιδιά άκουγαν παραμύθια από το τηλέφωνο. Ναι, από το τηλέφωνο! Ήταν μια γραμμή που την έλεγαν «γαλάζια γραμμή»! Τώρα το κάνει αυτό ένα βιβλιοπωλείο στη Μυτιλήνη, το «Malamadi»! Ωχ, αγγλικά, αλλά εσείς ξέρετε, τι λέω, από το σχολείο. Επειδή το βιβλιοπωλείο θα μείνει κλειστό για λίγες μέρες έβαλε στον τηλεφωνητή να ακούν τα παιδιά ένα παραμύθι. Πάρτε τηλέφωνο λοιπόν και θα το ακούσετε. Να ποιο είναι το τηλέφωνο: 2253061005.

Να ένα τηλέφωνο. Είναι παλιό, από τότε που ήμουν μικρός. Ο εφευρέτης του τηλεφώνου είναι Γκράχαμ Μπελ!!! Ας πούμε με μια φωνή: «Γεια σου Γκράχαμ Μπελ! Σπουδαία η εφεύρεσή σου»! Και θα σας πω μια ιστορία για το τηλέφωνο. Όταν ήμουν μικρός δεν είχαμε τηλέφωνο. Και όταν συναντούσαμε ο ένας τον άλλο στο δρόμο λέγαμε: «Γεια σου Γκράχαμ Μπελ! Σπουδαία η εφεύρεσή σου»! Και γελάγαμε πολύ, μα πάρα πολύ. Ακούσατε τον κ. Μπάμπη με «Τα θρανία της άνοιξης» - το ραδιόφωνο των παιδιών!

Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!
30/3/2020

Καλημέρα Θάλεια!
Καλημέρα Μαρία!
Καλημέρα Ελένη!
Καλημέρα παιδιά!

Εδώ «Τα θρανία της άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Σήμερα παιδιά έχουμε έναν κόσμο ολόκληρο στα χέρια μας. Σαν πορτοκάλι! Σαν μπάλα! Σα μήλο! Σαν κάτι στρογγυλό που παίζει η γάτα μαζί του! Είναι η γη μας παιδιά μαζί με το νερό γιατί διψάει. Τη λέμε υδρόγειο σφαίρα. Κι έχει παντού ραδιόφωνα! Μα τόσα πολλά ραδιόφωνα! Στην τάξη μας, θυμάστε, είχαμε στον κύκλο μας και υδρόγειο σφαίρα και χάρτες. Και ήλιο! Και κάναμε «ποστ» τις χώρες που συναντούσαμε! Και φακό – ιστορίες με πουλιά (και γάτες) που πήγαιναν από την Πορτογαλία στη Ρωσία και γύριζαν τον κόσμο. Ε, τώρα, θα γυρίσουμε τον κόσμο ακούγοντας ραδιόφωνα. Μπαίνουμε στην διαδικτυακή υδρόγειο σφαίρα κι όπου βλέπουμε τα μικρά αστέρια που μας φωτίζουν πατάμε πάνω τους κι ακούμε ένα ραδιόφωνο. Ακούμε ραδιόφωνα από το Μαρόκο, το Κονγκό, το Αφγανιστάν, την Ιταλία, τη Συρία, την Ελλάδα ή τη Ρωσία. Αυτά έχουν μουσική και λόγια σε πολλές γλώσσες. Βέβαια το μπαμ – μπουμ δεν θα το ακούσουμε. Μας το λεν τα παιδιά της τάξης μας! Αλλά κάτι θα καταλάβουμε για να κάνουμε κι εμείς μια δική μας εκπομπή!

Ο κ. Μπάμπης 5/4/2020 Αθήνα – Κυψέλη

https://www.tilestwra.com/akouste-zontana-radiofono-mesa-apo-afton-ton-pagkosmio-diadrastiko-charti/

Καλημέρα Θάλεια!
Καλημέρα Μαρία!
Καλημέρα Ελένη!
Καλημέρα παιδιά!

Εδώ «Τα θρανία της άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Σήμερα παιδιά έχουμε αρχαιολογία. Παίρνουμε φτυάρια και αξίνες και σκάβουμε. Φοράμε και μάσκες οξυγόνου για να κατεβούμε στο βυθό της θάλασσας. Να ψάξουμε! Να δούμε εικόνες που απελευθερώνονται αν πάμε τους δείκτες του ρολογιού προς τα πίσω. Θυμάστε στην τάξη, έχουμε ένα ρολόι στρογγυλό και το πηγαίνουμε συνέχεια μπροστά για να βλέπουμε πόσο χρόνο έχουμε. Εγώ είμαι ο φύλακας του χρόνου! Ε, τώρα θα πάμε το χρόνο προς τα πίσω. Κάτι βλέπω! Λοιπόν βλέπω ένα καράβι και μια φωτογραφία από ένα ποιητή. Τι σχέση έχει το καράβι, με το ραδιόφωνο και τον ποιητή; Μυστήρια πράγματα! Το ραδιόφωνο ξεκίνησε από τη θάλασσα για να επικοινωνεί το καράβι με τη στεριά. Ο εφευρέτης του λέγεται Γουλιέλμος Μαρκόνι. Έφτιαξε την πρώτη χωρίς σύρμα (ασύρματη) μετάδοση του ήχου με σήματα Μορς. Είναι μια γλώσσα με παύλες και τελείες. Παύλα – παύλα – τελεία . τελεία . τελεία . Τέλεια! Τελεία και παύλα! Μπορώ να φτιάξω έναν τηλέγραφο από λέξεις, σαν αυτό που έχω στο μπαλκόνι μου. Είναι ένα φυτό

που περπατάει! Ναι, περπατάει και το λέμε τηλέγραφο! Έχουμε και στον κήπο του σχολείου μας τηλέγραφο! Θυμάστε που κάνουμε τη λέξη «αγάπη» στη νοηματική γλώσσα και στη γραφομηχανή; Τώρα θα την κάνουμε με σήματα μορς: «.-/--. /.-/.--./..../. Τώρα βλέπω ένα ποιητή που στέλνει σήματα μορς. Ο ποιητής που βλέπω είναι ο Νίκος Καββαδίας, ο ποιητής της θάλασσας που τον λέμε και μαρκόνι από το όνομα του εφευρέτη. Γυρνούσε εδώ στα Εξάρχεια, στη γειτονιά μας. Έχουμε δύο βιβλία γι' αυτόν τον ποιητή με την Ελεάννα και τις περιπέτειές της. Τα έγραψε ο κ. Φίλιππος.

Και αφού κάνουμε αρχαιολογία λέτε να μπούμε στο αρχαιολογικό μουσείο; Εκεί καράβια θα βρούμε. Να βάλουμε και το ραδιόφωνο στο μουσείο; Λέτε να είναι για το μουσείο; Ή τα παιδιά το αγαπάνε και το έχουν στο μαξιλάρι τους; Πάντως το Αρχαιολογικό Μουσείο είναι δίπλα μας. Και το τραγούδι είναι έτοιμο να μας βάλει μέσα. Είναι από την «Λιλιπούπολη»,το ραδιόφωνο των παιδιών. Για να το τραγουδήσουμε! Και να δούμε κι εμείς τι μουσική θα βάζουμε στο δικό μας ραδιόφωνο! Αλλά μέχρι τότε ας ακούσουμε τα σήματα μορς!

Ο κ. Μπάμπης 8/4/2020

Να ένα μηχάνημα με σήματα μορς! Φτιάξε κι εσύ τις δικές σου λέξεις με παύλες και τελείες!!!

Καλημέρα Λαζουά!
Καλημέρα Μαρία!
Καλημέρα Μωχάμεντ!
Καλημέρα παιδιά!

Εδώ «Τα θρανία της άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Σήμερα παιδιά έχουμε μπαλκόνι με πουλιά στο πιάτο, σύννεφα με ιστορίες στο ποτήρι, παραμύθια με ιστορίες που γράφονται τώρα κι έναν κοκκινολαίμη που έγινε εφημερίδα! Ναι, «Ο κοκκινολαίμης» γίνεται η εφημερίδα των παιδιών της Α2 τάξης! Είναι το αγαπημένο πουλί της κα Λενέτας στο Λόφο του Στρέφη που ενδημεί και πάει στο μπαλκόνι της. Τα βιβλία της είναι για τα πουλιά που ταξιδεύουν και γίνονται παιδιά και παιδιά που γίνονται πουλιά.

Αλλά και μια άλλη συγγραφέας, η κα Μαρία, μας περιμένει να της στείλουμε δικές μας ιδέες στο ηλεκτρονικό της γραμματοκιβώτιο. Λοιπόν παιδιά, ό,τι ιδέες έχουμε για μια μεγάλη ιστορία σαν παραμύθι, να τις γράψουμε και να τις αποστείλουμε στην κα Μαρία: ***info@papayanni.gr***. Και μετά ακούμε και παραμύθια!!! Δεν θέλουμε έκθεση ιδεών! Θέλουμε να βρούμε τον ήρωα και να τον συμφωνήσουμε, τι θα κάνει, που θα πάει, κλπ!

Και τώρα μπορούμε να ακούσουμε ένα παραμύθι!
https://webradio.ert.gr/i-foni-tis-elladas/ta-paramithia-tis-fonis-tis-elladas/to-ogdoo-chroma-tou-ouraniou-toxou-to-pechnidi-ton-theon/

Ο προπάππους μου άκουγε ραδιόφωνο τα πρώτα δέκα χρόνια που βγήκε, στον μεσοπόλεμο. Τον έλεγαν μοντέρνο και φιλόσοφο!! Για να ακούσουμε την ιστορία του ραδιοφώνου!

https://www.digital-herodotus.eu/archive/video/items/1081/ert-istories-radiophonou-to-ksekinema-1925-1944/

Τώρα ήρθε η ώρα να φτιάξομε ένα δικό μας ραδιόφωνο! Τα ραδιόφωνα χωρίζονται σε δέκτες και πομπούς. Ο πομπός στέλνει το σήμα και ο δέκτης το λαμβάνει. Παίρνω ένα χαρτόκουτο, του ανοίγω τρύπες, του βάζω κουμπιά και μια κεραία κι αρχίζω να μιλάω από πίσω του!!!!

Γειά σας παιδιά! Ήταν «Τα θρανία της άνοιξης» - το ραδιόφωνο των παιδιών!
Ο κ. Μπάμπης, 14/4/2020

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΑΕΡΟΣΥΝΟΔΟΣ

...μια ιστορία της Θάλειας

Καραγκιόζης: Εϊ ώπα!

Καραγκιοζάκια: Γεια σου μπαμπάκο!

Καραγκιόζης: Γεια σου ξυπόλητη οικογένεια! Αααααα! Αξιότιμοι κύριοι, κυρίες και παιδιά, σήμερα θα δείτε την παράσταση «Ο Καραγκιόζης αεροσυνοδός».

(Έξω από την παράγκα, πλησιάζει ο Χατζηαβάτης)

Χατζηαβάτης: Καλημέρα Καραγκιόζη!

Καραγκιόζης: Μωρέ χρουσούζη, γιατί με ξύπνησες και έβλεπα ένα ωραίο όνειρο ότι έτρωγα σάντουιτς και έπινα χυμό!

Χατζηαβάτης: Φέρνω νέα από το θείο σου! Σε κάλεσε να πας στο νησί για διακοπές!

Καραγκιόζης: Ποιες διακοπές μωρέ χρουσούζη, εδώ δεν έχουμε ούτε να φάμε, και συ μας λες για διακοπές μωρέ Χατζηχαβιάρη;

Χατζηαβάτης: Δεν θα πληρώσεις τίποτα: μια εβδομάδα τσάμπα στο ξενοδοχείο του!

Καραγκιόζης: Μα δεν έχω λεφτά ούτε για τα εισιτήρια ρε χρουσούζη, πώς να πάω στο νησί;

Χατζηαβάτης: Θα βρεις εσύ τον τρόπο, φεύγω γω τώρα να απαντήσω στο Νιόνιο.

Καραγκιόζης: Ωχου τι έπαθα, πάλι ξύλο θα φάω. Πώς να πάω στο Ζάντε; Πουλί δεν είμαι, ψάρι δεν είμαι. Βέβαια, μπορώ να μπω σε ένα γιγάντιο σιδερένιο πουλί και να πετάξω στο νησί! Αν βρω ρούχα αεροσυνοδού, θα μπω χωρίς εισιτήριο στο αεροπλάνο και κανείς δεν θα με καταλάβει. Πάω να βρω το γάιδαρο για το αεροδρόμιο!

(Στο αεροδρόμιο, βρήκε και έβαλε ρούχα αεροσυνοδού και περιμένει για τον έλεγχο εισιτηρίων)

Καραγκιόζης: Τα εισιτήριά σας για τον έλεγχο!

Πελάτης: Αυτό δεν είναι εισιτήριο, είναι ένα άδειο χαρτάκι!

Καραγκιόζης: Α ναι, συγνώμη, πρέπει να γράψω πάνω τον αριθμό.

(Το παίρνει ο πελάτης, και μετά από λίγο γυρνάει πίσω)

Πελάτης: Έψαξα για αυτή τη θέση, αλλά είναι πιασμένη.

Καραγκιόζης: Είναι που δεν ξέρω να γράφω. Όλους στη θέση 2 τους στέλνω, μόνο αυτό ξέρω να γράφω από αριθμούς.

Πελάτης: Ε, τότε δείξε μου που κάθομαι!

Καραγκιόζης: Πήγαινε πίσω από τον τελευταίο και έρχομαι και εγώ.

(Μέσα στην κουζίνα του αεροπλάνου)

Καραγκιόζης: Ω ρε μάνα μου καλούδια!

(Τσιμπολογάει από τα σάντουιτς και πηγαίνει τα μισά στους πελάτες)

Πελάτης: Αυτά είναι μισοφαγωμένα!

Καραγκιόζης: Τα δοκίμαζα για να δω αν είναι καλά!

Πελάτης: Ξέρεις ότι δεν πρέπει να δοκιμάζεις! Τι αεροσυνοδός είσαι εσύ;

Καραγκιόζης: Αεροσυνοδός έγινα, γιατί ήμουνα αεροφαγανός τόσο καιρό!

(Φεύγει, και επιστρέφει με τους χυμούς, που τους έχει αραιώσει αφού ήπιε εκείνος τους μισούς)

Πελάτης: Τι είναι αυτά! Δεν είναι χυμός αυτό, είναι σκέτο νερό!

Καραγκιόζης: Πέρασε από λακούβες το αεροπλάνο και μου χυθήκανε οι χυμοί στο δρόμο. Πιες να ξεδιψάσεις τώρα που υπάρχει και αυτό...

Πελάτης: Α, μα εσύ είσαι εντελώς άσχετος!

(Ακούγεται ανακοίνωση ότι το αεροπλάνο φτάνει στο αεροδρόμιο της Ζακύνθου)

Καραγκιόζης: Άντε να πατήσω το ποδαράκι μου στο έδαφος πριν με καταλάβουνε όλοι!

(Τρέχει, από πίσω φωνάζουν οι πελάτες)

Πελάτες: Ψεύτη αεροσυνοδέ, γύρνα πίσω! Θα την πληρώσεις άσχημα!

(Φτάνει στο Νιόνιο ντυμένος αεροσυνοδός)

Νιόνιος: Καραγκιόζη μου, εσύ είσαι; Τρόμαξα να σε γνωρίσω!

Καραγκιόζης: Νιόνιο μου, πώς να ερχόμουνα χωρίς δεκάρα στο νησί; Έκανα τον αεροσυνοδό!

Νιόνιος: Α Καραγκιόζο μου, εσύ έχεις πολλά ταλέντα! Γιατί δεν κάθεσαι όλο το καλοκαίρι με την οικογένεια, να περιποιείσαι τους πελάτες στο ξενοδοχείο μου όπως στο αεροπλάνο;

Καραγκιόζης: Αν κάθομαι λέει; Ω ρε σάντουιτς που θα φάμε! Αβάντι μαέστρο!

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ της Μαρίας

Ακούγονται χτύποι... τακ... τακ...
–Ποιός είναι;
–Είμαι το παλιό τηλέφωνο.
–Και τι θέλεις;
–Σκούριασα στο ντουλάπι...! Θα με βγάλεις έξω;
–Μα είσαι άσχημο!
–Είμαι όμως γερό ακόμα! Θέλεις να δεις ότι δουλεύω;
–Όχι, έχω άλλο τηλέφωνο λαμπερό και καινούριο.
–Αν με καθαρίσεις, θα δεις ότι είμαι όμορφο κι εγώ. Η δουλειά μου είναι κι εμένα πολύ σημαντική. Πρέπει να σέβεσαι κι εμένα. Εγώ πριν πολλά χρόνια όταν ήμουν νέος βοήθησα πολλούς ανθρώπους από όλα τα μέρη της γης.
–Δε ξέρω τι έκανες κάποτε! Τα χρόνια έχουν αλλάξει!
–Θέλεις να με καθαρίσεις; Ίσως αλλάξεις γνώμη. Σε παρακαλώ...!
–Εντάξει. Αν όμως δε μου αρέσεις θα σε πετάξω για πάντα!

Το τηλέφωνο με έναν κόμπο στο λαιμό, έσκυψε το κεφάλι και δεν ήξερε τι να κάνει... Σκεφτότανε: «Αν με πετάξει...; Τουλάχιστον τώρα μένω στο ντουλάπι! Κι αν με θέλει; Μπα!... τί να κάνω; Αν όμως με πετάξει, ίσως με βρει και με πάρει κάποιος άλλος...».

–Εντάξει, σύμφωνοι! Ακούστηκε να λέει με τρεμάμενη φωνή..

Μετά από λίγο το παλιό τηλέφωνο έλαμπε όσο το πιο λαμπρό αστέρι του ουρανού. Και ήταν το πιο όμορφο πράγμα που είχε δει κανείς...
Όχι μόνο δεν πετάχτηκε, όχι μόνο δεν έμεινε κλεισμένο στο ντουλάπι... αλλά αντικαταστήθηκε από ένα καινούριο τηλέφωνο στο δωμάτιο και έκανε μέρα νύχτα συντροφιά σε όλους. Και έγινε πάλι γνωστό σε όλον τον κόσμο. Και η χαρά του ήταν σαν ένας ήλιος που γελούσε...

Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Κανείς δεν περνάει...
Μια άδεια στάση λεωφορείου...
Ψιχάλες πέφτουν...
Δέντρα ξεραίνονται...
Φύλλα πέφτουν...
Λουλούδια στα μπαλκόνια...
Σκούπες στα μπαλκόνια...

ΤΟ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Μοίρασα τα πέταλα.
Έδωσα το λευκό στα παιδιά.
Έδωσα το πράσινο στη γη.
Έδωσα το μπλε στη θάλασσα.
Έδωσα το χρυσό στον ήλιο.
Έδωσα το γαλάζιο στον ουρανό.
Έδωσα το κόκκινο στις καρδιές
των ανθρώπων να τις ζεστάνει.

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΜΠΑΛΟΝΙ

Είχα ένα πράσινο μπαλόνι,
μα έφυγε από το μπαλκόνι.
Το έπιασα με το χεράκι,
μα το πήρε το αεράκι.

Έτρεχα να το προλάβω,
μα δίχως να το καταλάβω,
βρέθηκα σε μια μεγάλη πόλη,
που εκεί ήταν πράσινοι όλοι.

Είχαν κάτασπρα μαλλιά
κι ολοστρόγγυλη κοιλιά.
Και κρατούσανε λουλούδια
κι έλεγαν πολλά τραγούδια.

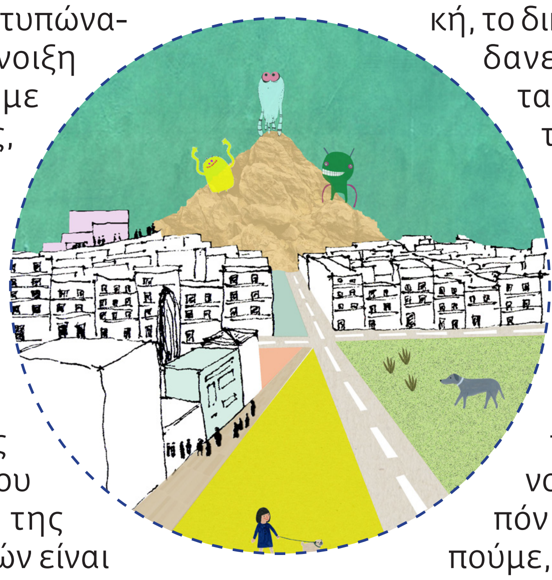
Μόλις είδαν το μπαλόνι
τρέξανε όλοι στο μπαλκόνι.
Να το πιάσουν προσπαθούσαν,
πέφτανε κάτω και χτυπούσαν.

Βλέποντάς τους όλο γελούσε
κι απ' τα χέρια ξεγλιστρούσε.
Τους πήγαινε όλους πάνω κάτω
και τη πόλη είχε κάνει άνω κάτω.

Μα θυμήθηκε εκείνο το παιδάκι
που έκλαιγε μονάχο στο σπιτάκι.
Και επέστρεψε στο μπαλκονάκι,
ξανά το πράσινο το μπαλονάκι.

ΓΙΑ ΤΟΝ «ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗ» ΜΑΣ

Το πρώτο τεύχος της εφημερίδας των παιδιών του Α2 τμήματος στο 35ο Δημοτικό Σχολείο Εξαρχείων άρχισε να δουλεύεται τις Τέταρτες στο σχολείο με τα ελεύθερα κείμενα και την τεχνική του παράθυρου. Ακολούθησαν οι Δευτέρες με τον υπολογιστή και την πληκτρολόγηση και οι Τρίτες και οι Πέμπτες με το τυπογραφείο, το καρμπόν και τη γραφομηχανή. Είχαμε κι ένα τετράδιο που επικολλούσαμε τις εφημερίδες που τυπώναμε κάθε Τετάρτη. Μόλις μπήκε η άνοιξη και μας βρήκε ο κορονοϊός τη βάλαμε μπροστά με τον μπαμπά της Θάλειας, τον κ. Γιάννη. Κάνοντας εγώ τον ταχυδρόμο των παιδιών εξ αποστάσεως βαφτίσαμε την εφημερίδα μας «Ο Κοκκινολαίμης» και δημιουργήσαμε καινούρια κείμενα, εκτός από τα ελεύθερα κείμενα που ήδη είχαμε ετοιμάσει. Και συνεχίσαμε με το ραδιόφωνο, κάνοντας εκπομπές και βάζοντας μπροστά το στούντιο που είχαμε στην τάξη μας. «Τα θρανία της άνοιξης» – το ραδιόφωνο των παιδιών είναι έτοιμο κι έχει κάνει ήδη 12 εκπομπές. Η Μαρία – Ηλέκτρα μας έστειλε την πρώτη της εκπομπή! Και η Θάλεια που τόσο αγαπά το ραδιόφωνο και περιηγείται στους σταθμούς του κόσμου δύο εκπομπές! Να λοιπόν οι τεχνικές μας μέσα σ' αυτήν την άνοιξη που «αν δεν έρθει τη φτιάχνουμε εμείς», όπως λέει ο ποιητής: αλληλογραφία, κήπος, τυπογραφείο και ραδιόφωνο.

Συνεχίζουμε λοιπόν κάνοντας Μαθηματικά και Μελέτη Περιβάλλοντος μ' όλα αυτά που μας ενώνουν από κοντά κι από μακριά: τα φυτά, τα ζώα, η αγάπη, ο κήπος, ο καραγκιόζης, ο συνεταιρισμός, η αρχιτεκτονική, το δικαίωμα στη γνώμη μας, τα βιβλία που δανειζόμαστε, τα φινιστρίνια στην πόρτα του σχολείου και η πόλη που έδιωξε τον πόλεμο. Όλα τα π μικρά και μεγάλα Π που από κάτω τους περνάμε!!!! Όλες οι γλώσσες που μιλάμε και τις κάνουμε μαμά, ποίημα, σολ, παράθυρο στον κόσμο, σοκολάτα, συναίσθημα, λουλούδι, πριόνι, ποδήλατο, σπόρο, μανταρίνι ή κολλητήρι. Αυτές μας ενώνουν, αυτές παίρνουν πίσω τη βία κι αφήνουν για τη χειρονομία μας την αγιοσύνη. Νάμαστε λοιπόν κι όταν από κοντά βρεθούμε τότε να πούμε, του ίδιου ποιητή πάλι, «πάρε τη λέξη μου δώσε μου το χέρι σου». Και εις τους αιώνες των αιώνων αμήν.

Μπάμπης Μπαλτάς

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ: ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΚΡΕΜΜΥΔΙ

Θα σας πω για ένα βιβλίο που μου αρέσει πάρα πολύ και λέγεται «Ένα λεπτό κρεμμύδι», που λέει για ένα Κρεμμύδι που έχει επτά αδέρφια και ήταν πολύ γενναίο. Ήτανε μόνο αλλά έκανε πολλούς φίλους, τον Τυφλοπόντικα, τον Κερασάκη, τον κυρ-Κολοκύθα, τον Μαστροσταφύλη, τον κύριο Μπιζέλη, την κυρία Κολοκύθα, και πολλούς άλλους που τους κυνηγούσανε οι Κόμισσες Κεράση, ο Ντομάτας και ο πρίγκιπας Λεμόνης. Υπήρχε και μια αράχνη, η Αράχνη υφάντρα που ήταν ταχυδρόμος στη φυλακή και πήγαινε τα γράμματα στους φίλους του Κρεμμυδάκη και στον πατέρα του. Τον μπαμπά της τον είχε πλακώσει ο πρίγκιπας Λεμόνης στην κουζίνα. Τον πατέρα του Κρεμμυδάκη τον βάλανε φυλακή γιατί πάτησε τον κάλο του πρίγκιπα Λεμόνη και κυνηγούσαν τον Κρεμμυδάκη γιατί ήταν γιος του Κρεμμύδα και βοήθησε τον κυρ-Κολοκύθα να πάει το σπιτάκι του στο δάσος με τον Αχλάδη Αχλαδόπουλο. Στη φυλακή οι αρουραίοι κάνανε πόλεμο για να φάνε το βιολί του Αχλάδη Αχλαδόπουλου. Πρώτα είχανε φάει το κερί. Μετά φάγανε μια μπουκιά από το βιολί και μετά άρχισαν να νιαουρίζουν και τα ποντίκια τους έβλεπαν σαν γιγάντιες γάτες που έκαναν επίθεση και το έβαλαν στα πόδια. Ο τυφλοπόντικας βοήθησε τον Κρεμμυδάκη να φύγει από τη φυλακή.

Στο τέλος ο πύργος έγινε σχολείο και όλα τα παιδιά κάνανε μαθήματα και ο Κρεμμυδάκης έκανε φίλους και τραγουδούσανε όλοι μαζί «Ένα λεπτό κρεμμύδι, γκέο βαγκέο».

Βιβλιοπαρουσίαση: Θάλεια

Για την «Πυξίδα» μας

Η τάξη μας φέτος υπέφερε. Από τη μια χάναμε παιδιά και μετά τα αναζητούσαμε και από τη άλλη η εκπαίδευση για όλα τα παιδιά σήμαινε πολλή δουλειά, κόντρα στις συνθήκες. Η συνεργασία με την «Πυξίδα», το σχολείο στο Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, μας έδωσε και μας δίνει μια ανάσα παραπάνω από δέκα χρόνια που συνεργαζόμαστε. Το φετινό πρόγραμμα συνεργασίας αφορούσε στα παιδιά που δεν πάνε σχολείο. Αυτά έρχονταν στην τάξη μας και πηγαίναμε κι εμείς στο χώρο τους. Το κάναμε δύο φορές κι έρχεται κι άλλη μια βασισμένη στο βιβλίο από τον Συνήγορο του Παιδιού «Παιδιά που μετακινούνται» (2020). Την πρώτη φορά με τον πρώην Συνήγορο του Παιδιού, τον Γιώργο Μόσχο κάναμε ένα εργαστήρι δημοκρατίας, βασισμένο σ' ένα παραμύθι. Τη δεύτερη φορά με την Αναστασία Καλαντζή κάναμε ένα εργαστήρι το βιβλίο «Το μικρό εγώ είμαι Εγώ» (Τόπος 2017). Ήταν η παγκόσμια μέρα μητρικών γλωσσών και διαβάσαμε το βιβλίο σε τρεις γλώσσες (φαρσί, αραβικά, ελληνικά). Και μέχρι να πάμε ξανά στην «Πυξίδα» για τα «Παιδιά που μετακινούνται», τα κάναμε ραδιοφωνική εκπομπή με «Τα θρανία της άνοιξης». Για να μας ακούσουν όλα τα παιδιά!

Μπάμπης Μπαλτάς